

KAROLINA PÅ LYCKÅS

EN
KOPP
MED
MINNEN

KAROLINA PÅ LYCKÅS

Denna lilla kopp med vallmo, har räddats av min morfar från en backstuga som skulle rivas.

Backstugan hette Lyckåsen och min morfars mormor bodde där. Min morfar beskriver Lyckåsen ”För min syster Maj-Britt och mig var detta vårt barndoms paradiset.”

Jag vet inte så mycket om Karolina, hon var min morfars mormor. Karolina födde fem barn, fyra söner och så min morfars mamma Anna. Karolina föddes 19 mars 1856. Hennes barndomshem hette Fågelhult utanför Arvidshög. Karolina gifte sig med Pehr Johan Carlsson 1877.

Jag funderar på hur hennes liv var, kallt slitsamt, många barn. Satt Karolina ner och vilade? Gjorde hon det någonsin? Hade de mat? Eller gick de hungriga?

Men så beskriver morfar somrarna hos henne som paradiset. Hon måste varit en varm och fin liten människa. Nu var ju Tage och Maj-Britt hennes barnbarn, vars far gick bort när min morfar var fem år. De levde trångt och fattigt i Huskvarna. Min morfars mor Anna fick slita och jobba dubbelt för att få ihop till mat och husrum åt dem. Jag förstår att detta måste varit paradiset att få komma ut på landet på somrarna. Springa fritt på ängarna och klättra i träd.

Den här lilla koppen då, som stod bortglömd i huset, när används den? Vilka historier har den hört? Här kan bara vår egen fantasi sätta gränser.

”FÖR MIN SYSTER MAJ-BRITT OCH MIG VAR DETTA VÅRT BARNDOMS PARADIS.”

Denna kopp får symbolisera alla de koppar som står någonstans, som använts till vardags och fest. Den lilla koppen som gjort det möjligt för kvinnor att sätta sig ner en stund, vila trötta ben och frusna händer. Sjunka ner på en stol, kanske framför brasan och bara sitta där en stund. Hade Karolina vänner att prata och skratta med? Vad drömde hon om? Eller gjorde man inte det 1880, kanske levde man bara sitt liv i tacksamhet för var dag?

Jag är glad över att morfar räddade denna lilla kopp, den är helt ljuvlig och sprucken. Den kan inte användas mer som kopp men som inspiration.

KOPPEN

När jag har re-designat denna lilla kopp har jag valt att ha kvar vallmon som mönster. Vallmo är min absoluta favoritblomma, den brer ut sig och blommar intensivt under någon vecka på sommaren. Precis som min morfars tid hos sin mormor. Någon vecka på somrarna, som blir så intensivt lycklig att det kallas för paradiset.. Formen har jag också försökt att efterlikna. Men jag har valt att göra mönstret blått, en liten vink till vår kanske mest folkkära kopp, blå blom.

Anna Wennberg Sjömansdotter

BAKGRUND

Göra någonting som man älskar. Det gick mitt slutprojekt ut på. Att följa mitt hjärta och kombinera alla de delar som finns inom mig i ett projekt.

Minnen och historier, det har alltid varit närvarande i mitt liv. Jag, en sjömansdotter som klamrar mig fast vid saker och minnen. Morfar berättade om gamla släktingar och om gamla grejer. Vem som hade haft vad, hur de levde och var saker var köpta eller funna. Saker och ting hemma hos min mormor och morfar fick liv genom alla dessa historier.

Hantverk, att skapa någonting har också alltid varit närvarande. Att uppskatta det som skapats av kvinnohänder genom tiderna. Duka med den vackra broderade duken av moster Ruth. Bädda med örngotten vävda av gammelmormor, närvaron av kvinnorna i min egen historia det har påverkat mig mycket. Hur var deras liv, kunde de påverka sitt liv? Vad tänkte de på när de satt där med sin lilla kopp med kaffe, som kanske var utblandat med cikoria eller bark.

Jag har alltid fascinerats av mönster och form och att kombinera det genom keramik är faktiskt fantastiskt. Jag har samlat på koppar länge, ärvda och funna på loppis och ibland dyrare från någon antikaffär. Den där lilla koppen med sitt lilla öra, tänk vad den har fått höra mycket skvaller...

I mitt slutprojekt har jag kombinerat min fascination av koppar och form med mönsterskapande och historierna som jag samlat på.

